

GAM.

CONSEIL D'ETAT LEGISLATION - WETGEVING
22-07-1987
Tenue à 11. Overgemaakt op 11.

L. 17.729/8.

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 9 december 1986 door de Gemeenschapsminister van Cultuur verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "tot bepaling van de voorwaarden tot toekenning of weigering van premies voor het bouwen en moderniseren van logiesverstrekkende bedrijven", heeft op 4 maart 1987 het volgend advies gegeven :

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Het ontwerp strekt ertoe de voorwaarden vast te stellen waaronder premies kunnen worden toegekend voor het bouwen of moderniseren van logiesverstreckende bedrijven. Het vindt zijn rechtsgrond in artikel 5, 6°, van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven.

2. Luidens artikel 1 van het ontwerp zullen de premies worden verleend door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (hierna afgekort V.C.G.T.).

De vraag of die opdracht kan worden geacht in overeenstemming te zijn met artikel 3 van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme, kan aan de hand van de tekst van die bepaling niet meteen worden beantwoord.

Paragraaf 1 van het bedoelde artikel 3 belast het V.C.G.T. ermee om "binnen de beschikbare middelen ... het toerisme en de vrijetijdsbesteding in het kader van het toerisme, bedoeld in artikel 4, 10° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ..., met alle daartoe dienstige middelen te bevorderen en te organiseren". In paragraaf 2 van hetzelfde artikel wordt die opdracht nader omschreven en wordt het V.C.G.T. o.m. belast met "de bevordering in binnen- en buitenland van het toerisme in Vlaanderen en Brussel-Hoofdstad".

.../...

De vraag of een in zo vage termen geformuleerde opdracht ook de belangrijke bevoegdheid omvat om premies toe te kennen voor het moderniseren of bouwen van logies-verstrekken de bedrijven, zou normaliter ontkennend moeten worden beantwoord.

Uit de memorie van toelichting bij het ontwerp dat het decreet van 29 mei 1984 is geworden, blijkt echter dat het de bedoeling is geweest dat het V.C.G.T. de "bevordering van het binnenlands toerisme" zou nastreven "2.3. door het verlenen van subsidies : - voor het moderniseren van hotels en kampeerterreinen; (en) - ter bevordering van de ontwikkeling van de toeristische uitrusting in infrastructuur" (St. Vl. R. 249 (1983-1984), nr. 1, p. 6). Tijdens de bespreking van het ontwerp in de Vlaamse Raad werd verder aan het probleem geen aandacht besteed.

Hoewel het vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid te betreuren blijft dat de tekst van het decreet op een zo belangrijk punt niet explicieter werd geredigeerd, lijken er dus geen voldoende argumenten te zijn om aan het V.C.G.T. de bevoegdheid te ontfeggen om de premies toe te kennen, waarvan het voor advies voorgelegde ontwerp de toekenningsvoorwaarden beoogt vast te stellen.

3. De premies zouden - altijd luidens artikel 1 van het ontwerp - door het V.C.G.T. worden verleend "binnen de perken van zijn begroting".

.../...

In zoverre hiermee bedoeld wordt dat de toelagen zullen worden toegekend, geweigerd of beperkt naargelang er al dan niet voldoende kredieten beschikbaar zijn, blijkt de ontworpen regeling bijzonder weinig waarborgen te bieden voor de aanvragers.

Er zou kunnen worden overwogen, naar het voorbeeld van de regeling die geldt inzake subsidies die aan ondergeschikte besturen voor de uitvoering van werken worden toegekend, aan de betrokkenen, vóór de aanbesteding van de werken, een principiële belofte van subsidiëring te doen, die reeds gepaard zou gaan met het imputeren van de daartoe nodige sommen op de vastleggingskredieten, zodat indien de werken naderhand werkelijk worden uitgevoerd de nodige kredieten voorhanden zullen zijn om de subsidie ook daadwerkelijk uit te betalen. De regeling zou dan bovendien moeten voorzien in de verplichting voor het V.C.G.T. om die betrokkenen van de principiële toezegging in kennis te stellen.

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Opschrift.

De redactie van het opschrift kan als volgt worden verbeterd : "Besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder premies kunnen worden toegekend voor het bouwen of moderniseren van logiesverstreckende bedrijven".

.../...

Aanhef.

1. Daar het ontwerp zijn rechtsgrond vindt in het decreet van 20 maart 1984 vermeld in het tweede lid van de aanhef, is het overbodig te verwijzen naar de bijzondere wet van 8 augustus 1980. De eerste aanhefverwijzing dient derhalve te worden geschrapt. Men preciseren in het tweede lid dat het gaat om "artikel 5, 6°".

2. De derde, de vierde en de vijfde aanhefverwijzing worden beter geschrapt, daar geen van de daarin vermelde teksten het ontwerp tot rechtsgrond dient, noch onontbeerlijk is voor een goed begrip van het ontwerp.

3. Vóór de verwijzing naar het advies van de Raad van State, voeg men een verwijzing in naar het akkoord van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, met vermelding van de datum van dat akkoord.

Artikel 2.

1. In de inleidende zin schrappen men de woorden "betreffende het doel ervan".

2. De onder littera g) opgenomen bepaling moet worden aangevuld voor het geval dat de exploitant, met toepassing van artikel 7 van de wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten, de toestemming heeft moeten vragen aan de vrederechter.

.../...

Artikel 3.

De in 1° voorkomende opsomming stemt niet overeen met die van artikel 1 : er worden enerzijds "uitrustingswerken" in vermeld en, anderzijds, worden de "brandbeveiligingswerken" niet vermeld. Dergelijke discrepanties moeten worden weggewerkt.

Artikel 7.

De volgende redactie zou wellicht de met dit artikel beoogde regel juister weergeven.

"De premie die aan een bedrijf wordt toegekend mag, samengeteld met de premies die aan hetzelfde bedrijf werden toegekend in de loop van de vijf jaren die de aanvraag tot het bekomen van de premie voorafgaan, nooit het in artikel 6 bepaalde maximum overschrijden".

Artikel 8.

1. In 1° schrijve men "... werken laat uitvoeren of (niet : en) aankopen doet ... inrichting nog voor ten minste negen jaar verhuurd ...".

2. De opmerking die hiervoren in verband met littera g) van artikel 2 werd gemaakt, geldt ook voor 3° van het hier besproken artikel.

.../...

Artikel 9.

De woorden "De aanvraag ... bevat de machtiging" zijn dubbelzinnig.

Zij zouden kunnen geïnterpreteerd worden in die zin dat het loutere indienen van een aanvraag voor het V.C.G.T. de machtiging impliceert om door zijn ambtenaren ter plaatse de nodige onderzoeken te laten verrichten.

Ze kunnen ook zo begrepen worden dat het formulier waarbij de aanvraag wordt ingediend een dergelijke machtiging uitdrukkelijk moet vermelden.

De tekst behoort in de ene of de andere zin te worden verduidelijkt.

Artikel 10.

1. Deze bepaling zou meer op haar plaats zijn tussen de artikelen 3 en 4. Bovendien moet aan het V.C.G.T. de verplichting worden opgelegd om de betrokkene in kennis te stellen van de getroffen beslissing.

2. De verwijzing naar de artikelen 1, 3, 6 en 7 is overbodig. Een dergelijke verwijzing is bovendien niet zonder gevaar, omdat zij lacunes kan bevatten.

Artikel 11.

Ook de in dit artikel opgenomen opsomming van werken is niet in overeenstemming noch met de opsomming van artikel 1, noch met die van artikel 3. Ook deze discrepantie moet vanzelfsprekend worden weggewerkt.

.../...

Artikel 13.

Naar de gemachtigde van de Executieve heeft verklaard, wordt met deze bepaling een overgangsregeling beoogd van de toepassing van artikel 7 (niet : artikel 5, zoals verkeerdelijk in de tekst te lezen staat) voor de gevallen waarin een premie werd toegekend op grond van de vroegere regeling.

Het zou tevens nuttig zijn te bepalen in hoever de onder de vorige regeling ingediende aanvragen in aanmerking komen voor de toepassing van de nieuwe regeling en desgevallend de nodige overgangsregelingen in het ontwerp op te nemen.

Artikel 14.

Bij de vermelding van de wijzigingen die in het koninklijk besluit van 8 mei 1967 werden aangebracht, dient enkel rekening te worden gehouden met de wijzigingen die nog van kracht zijn met betrekking tot de Vlaamse Gemeenschap. Men stelde de bepaling derhalve als volgt :

"Art. 14. Het koninklijk besluit van ..., gewijzigd bij het besluit van 29 (niet : 22) juli 1980, wordt opgeheven wat de Vlaamse Gemeenschap betreft".

Artikel 15.

Er zijn geen aanwijsbare redenen om af te wijken van de in artikel 84 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bepaalde termijn voor de inwerkingtreding van de besluiten van de Executieven van de Gemeenschappen en de Gewesten.

Het artikel dient derhalve te worden geschrapt.

Bijlage.

Het besluit van de Vlaamse Executieve zal met zijn datum en met zijn juiste opschrift in de bijlage moeten worden vermeld.

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: J. NIMMEGEERS,	staatsraad - voorzitter,
de Heer	: W. DEROOVER,	staatsraden,
Mevrouw	: M. VRINTS,	
de Heren	: J. GIJSSELS,	assessoren van de
	J. HERBOTS,	afdeling wetgeving.
Mevrouw	: F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. HAESBROUCK,
adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. NIMMEGEERS.